

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 5.2.2019
COM(2019) 70 final

Σύσταση για

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**που εγκρίνει την έναρξη διαπραγματεύσεων με σκοπό τη σύναψη συμφωνίας μεταξύ της
Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με τη
διασυνοριακή πρόσβαση σε ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία στο πλαίσιο της
δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις**

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ

Οι διασυνοριακές ροές δεδομένων αυξάνονται παράλληλα με την αυξανόμενη χρήση των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, του διαδικτυακού ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, των υπηρεσιών άμεσης ανταλλαγής μηνυμάτων και των εφαρμογών για τους σκοπούς της επικοινωνίας, της εργασίας, της συναναστροφής με άλλους ανθρώπους και της απόκτησης πληροφοριών, μεταξύ άλλων και για παράνομους σκοπούς. Ως εκ τούτου, όλο και περισσότερες ποινικές έρευνες βασίζονται σε ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δεν είναι δημόσια διαθέσιμα. Η διασυνοριακή φύση του διαδικτύου και το γεγονός ότι οι υπηρεσίες μπορούν να παρέχονται από οποιοδήποτε μέρος του κόσμου, μεταξύ άλλων από επιχειρήσεις εκτός Ευρώπης, συνεπάγονται ότι η διευκόλυνση της διασυνοριακής πρόσβασης σε ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία αποτελεί μείζον ζήτημα που αφορά όλα σχεδόν τα είδη εγκλήματος. Ειδικότερα, οι πρόσφατες τρομοκρατικές επιθέσεις ανέδειξαν ως θέμα προτεραιότητας την ανάγκη εξεύρεσης τρόπων ώστε οι εισαγγελείς και οι δικαστές των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης να διασφαλίζουν και να λαμβάνουν ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία πιο γρήγορα και πιο αποτελεσματικά.

Επί του παρόντος, σε ποσοστό άνω του 50 % του συνόλου των ποινικών ερευνών απαιτείται πρόσβαση σε διασυνοριακά ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία. Ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία απαιτούνται περίπου στο 85 % των ποινικών ερευνών, και στα δύο τρίτα των ερευνών αυτών προκύπτει ανάγκη λήψης αποδεικτικών στοιχείων από παρόχους διαδικτυακών υπηρεσιών οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι σε άλλη έννομη τάξη. Ο αριθμός των αιτημάτων προς τους κύριους παρόχους διαδικτυακών υπηρεσιών αυξήθηκε κατά 84 % την περίοδο μεταξύ 2013 και 2018. Αυτά τα είδη δεδομένων είναι απαραίτητα σε ποινικές έρευνες για την ταυτοποίηση προσώπου ή για τη λήψη πληροφοριών σχετικά με τις δραστηριότητες προσώπων.

Ο όρος «ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία» αναφέρεται σε διάφορα είδη δεδομένων σε ηλεκτρονική μορφή τα οποία είναι σημαντικά κατά την έρευνα και τη δίωξη ποινικών αδικημάτων και τα οποία συχνά είναι αποθηκευμένα στους διακομιστές παρόχων διαδικτυακών υπηρεσιών. Στα εν λόγω δεδομένα συμπεριλαμβάνονται «δεδομένα περιεχομένου», όπως μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, μηνύματα κειμένου, φωτογραφίες και βίντεο, καθώς και «δεδομένα που δεν αφορούν το περιεχόμενο», όπως δεδομένα συνδρομητή ή δεδομένων κίνησης σχετικά με κάποιον διαδικτυακό λογαριασμό.

Η συνεργασία μεταξύ δικαστικών αρχών είναι η παραδοσιακή μέθοδος που εφαρμόζουν οι αρχές ώστε να εργάζονται από κοινού για την αντιμετώπιση όλων των μορφών εγκλήματος. Σήμερα, το βασικό μέσο που χρησιμοποιούν τα κράτη μέλη για να αιτηθούν πρόσβαση σε διασυνοριακά ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία στις περισσότερες άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι η ευρωπαϊκή εντολή έρευνας.

Τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορούν να υποβάλλουν αιτήματα αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σε τρίτες χώρες (και στη Δανία και την Ιρλανδία, οι οποίες έχουν επιλέξει να μην συμμετέχουν στην ευρωπαϊκή εντολή έρευνας). Πολλές διαφορετικές αρχές συμμετέχουν και από τις δύο πλευρές. Οι διαδικασίες σχεδιάστηκαν όταν ακόμη δεν υπήρχε το διαδίκτυο και οι όγκοι αιτημάτων ήταν πολύ μικρότεροι από τους σημερινούς, ενώ επίσης δεν υπήρχε το ζήτημα της αστάθειας των ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων.

Ένας από τους βασικούς αποδέκτες αιτημάτων αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής (ΑΔΣ) από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (και από ολόκληρο τον κόσμο) σχετικά με πρόσβαση σε ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, στις οποίες είναι εγκατεστημένοι οι μεγαλύτεροι πάροχοι υπηρεσιών. Συμφωνία σχετικά με την αμοιβαία

δικαστική συνδρομή μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής υπογράφηκε στις 25 Ιουνίου 2003 και τέθηκε σε ισχύ την 1η Φεβρουαρίου 2010. Η συμφωνία αποτελεί βασικό διατλαντικό μηχανισμό για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής συνεργασίας στον τομέα της ποινικής δικαιοσύνης και της καταπολέμησης του οργανωμένου εγκλήματος και της τρομοκρατίας.

Μια πρώτη κοινή επανεξέταση της συμφωνίας πραγματοποιήθηκε το 2016¹. Το συμπέρασμα που συνάχθηκε ήταν ότι η συμφωνία προσθέτει αξία στη σχέση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής ΕΕ-ΗΠΑ και ότι εν γένει λειτουργεί αποτελεσματικά. Θα καταβληθούν περαιτέρω προσπάθειες για τη βελτίωση της συνεργασίας αυτής. Παρότι η δικαστική συνεργασία μεταξύ δημόσιων αρχών, συμπεριλαμβανομένων αυτών των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, είναι καίριας σημασίας, η μέθοδος αυτή συχνά παρουσιάζει καθυστερήσεις που είναι υπερβολικά μεγάλες, λαμβανομένου υπόψη του ασταθούς χαρακτήρα των ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων, καθώς απαιτούνται κατά μέσο όρο 10 μήνες για την ολοκλήρωσή της, ενώ μπορεί, επίσης, να συνεπάγεται δυσανάλογη δαπάνη πόρων. Επιπλέον, παρότι η εθνική κυριαρχία αποτελεί σημαντική πτυχή της δικαστικής συνεργασίας σε μια συγκεκριμένη έρευνα, όλο και συχνότερα η μοναδική σύνδεση με άλλο κράτος είναι η τοποθεσία των δεδομένων ή του παρόχου υπηρεσιών. Ειδικά όσον αφορά τα ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία, στην κοινή επανεξέταση του 2016 τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να συνεργάζονται απευθείας με παρόχους υπηρεσιών των ΗΠΑ, προκειμένου να διασφαλίζουν και να λαμβάνουν ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία με ταχύτερο και αποτελεσματικότερο τρόπο.

Η άμεση συνεργασία με παρόχους υπηρεσιών των ΗΠΑ αναπτύχθηκε ως εναλλακτικός δίαυλος αντί της δικαστικής συνεργασίας. Περιορίζεται σε δεδομένα που δεν αφορούν το περιεχόμενο² και διενεργείται σε προαιρετική βάση από την οπτική του δικαίου των ΗΠΑ. Στην πράξη, οι δημόσιες αρχές του οικείου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης έρχονται απευθείας σε επαφή με πάροχο υπηρεσιών στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και του υποβάλλουν αιτήματα παροχής πληροφοριών στις οποίες ο πάροχος έχει πρόσβαση, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ποινικής δικονομίας· τα αιτήματα συνήθως αφορούν δεδομένα σχετικά με χρήση των υπηρεσιών που παρέχει ο εν λόγω πάροχος. Η διαδικασία αυτή αφορά ορισμένους παρόχους υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένοι στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και, σε πιο περιορισμένο βαθμό, στην Ιρλανδία, οι οποίοι απαντούν απευθείας σε αιτήματα των αρχών επιβολής του νόμου των κρατών μελών σε προαιρετική βάση, εφόσον τα αιτήματα σχετίζονται με δεδομένα που δεν αφορούν το περιεχόμενο.

Το δίκαιο των ΗΠΑ³ επιτρέπει στους παρόχους υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένοι στις ΗΠΑ να συνεργάζονται απευθείας με τις ευρωπαϊκές δημόσιες αρχές για τα δεδομένα που δεν αφορούν το περιεχόμενο. Ωστόσο, η συνεργασία αυτή είναι προαιρετική. Ως εκ τούτου, οι πάροχοι έχουν δημιουργήσει τις δικές τους πολιτικές ή αποφασίζουν κατά περίπτωση αν και με ποιον τρόπο θα συνεργαστούν. Πέραν της αύξησης της άμεσης συνεργασίας με παρόχους υπηρεσιών, πρόσφατες δικαστικές αποφάσεις και υποθέσεις στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής επιδίωξαν να διευκρινίσουν το ζήτημα του αν οι αρχές των ΗΠΑ έχουν το δικαίωμα να ζητούν την υποβολή δεδομένων που είναι αποθηκευμένα στο

¹ Review of the 2010 EU-U.S. Mutual Assistance Agreement (Επανεξέταση της συμφωνίας αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής ΕΕ-ΗΠΑ του 2010), 7 Απριλίου 2016, 7403/16.

² Δεδομένα περιεχομένου μπορούν να ληφθούν μόνο σε προαιρετική βάση, σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης στις οποίες συντρέχει κίνδυνος θανάτου ή σοβαρής σωματικής βλάβης προσώπου.

³ Άρθρο 2701 παράγραφος α) σημείο 2) του νόμου του 1986 περί ηλεκτρονικών επικοινωνιών και προστασίας της ιδιωτικής ζωής (Electronic Communications and Privacy Act 1986 — ECPA) 41.

εξωτερικό από πάροχο υπηρεσιών του οποίου η έδρα βρίσκεται στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, συμπεριλαμβανομένης ιδίως της υπόθεσης που αφορά τη Microsoft Ιρλανδίας⁴.

Ο όγκος των αιτημάτων άμεσης συνεργασίας σε προαιρετική βάση αυξάνεται με ταχείς ρυθμούς, καθώς το 2017 υποβλήθηκαν περισσότερα από 124 000 αιτήματα. Παρότι διασφαλίζει ταχύτερη πρόσβαση σε σύγκριση με την αμοιβαία δικαστική συνδρομή, η άμεση συνεργασία σε προαιρετική βάση περιορίζεται στα δεδομένα που δεν αφορούν το περιεχόμενο. Επιπλέον, μπορεί να είναι αναξιόπιστη, ενδέχεται να μη διασφαλίζει την τήρηση των δεουσών δικονομικών εγγυήσεων, είναι δυνατή μόνο με περιορισμένο αριθμό παρόχων υπηρεσιών, οι οποίοι εφαρμόζουν όλοι διαφορετικές πολιτικές, είναι αδιαφανής και στερείται λογοδοσίας. Ο κατακερματισμός που προκύπτει μπορεί να δημιουργήσει ανασφάλεια δικαίου και να εγείρει ερωτήματα σχετικά με τη νομιμότητα της δίωξης και ανησυχίες σχετικά με την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των δικονομικών εγγυήσεων για τα πρόσωπα τα οποία αφορούν τέτοιου είδους αιτήματα. Επιπλέον, ικανοποιούνται λιγότερα από τα μισά αιτήματα που υποβάλλονται στους παρόχους υπηρεσιών⁵.

Όσον αφορά τη δυνατότητα υποβολής αντίστοιχων αιτημάτων από τις αρχές των ΗΠΑ σε παρόχους υπηρεσιών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε πολλά κράτη μέλη το ισχύον νομικό πλαίσιο για τις τηλεπικοινωνίες απαγορεύει στους εθνικούς παρόχους τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών να απαντούν απευθείας σε αιτήματα αλλοδαπών αρχών, απαγόρευση που ισχύει και για τα δεδομένα που δεν αφορούν το περιεχόμενο. Επιπλέον, δεν υφίσταται νομικό πλαίσιο το οποίο να επιτρέπει την άμεση συνεργασία σε άλλους τομείς του κλάδου των επικοινωνιών. Οι αρχές των ΗΠΑ μπορούν συνήθως να λαμβάνουν τέτοιου είδους δεδομένα από παρόχους υπηρεσιών της ΕΕ μόνο μέσω αιτήματος αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής.

2. ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεσμεύτηκε τον Απρίλιο του 2015, στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού θεματολογίου για την ασφάλεια⁶, να επανεξετάσει τα εμπόδια στις ποινικές έρευνες που αφορούν εγκλήματα στον κυβερνοχώρο, ιδίως όσον αφορά τη διασυνοριακή πρόσβαση σε ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία. Στις 17 Απριλίου 2018, η Επιτροπή υπέβαλε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο πρόταση κανονισμού σχετικά με την ευρωπαϊκή εντολή υποβολής και την ευρωπαϊκή εντολή διατήρησης ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων σε ποινικές υποθέσεις⁷, καθώς και πρόταση οδηγίας σχετικά με τη θέσπιση εναρμονισμένων κανόνων για τον ορισμό νόμιμων εκπροσώπων με σκοπό τη συγκέντρωση

⁴ Η εν λόγω υπόθεση συζητήθηκε ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου των Ηνωμένων Πολιτειών στις 27 Φεβρουαρίου 2018. Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την υπόθεση στις 17 Απριλίου 2018, αφότου ενημερώθηκε από τους διαδίκους ότι το σχέδιο νόμου για τον CLOUD είχε υπογραφεί και τεθεί σε ισχύ, με αποτέλεσμα να είναι δυνατή η έκδοση εντάλματος για τη λήψη των ζητούμενων από τη Microsoft πληροφοριών.

⁵ Εκτίμηση επιπτώσεων της Επιτροπής που συνοδεύει τη δέσμη μέτρων για τα ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία, 17 Απριλίου 2018 [SWD(2018) 118 final].

⁶ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο: Το ευρωπαϊκό θεματολόγιο για την ασφάλεια, 28 Απριλίου 2015 [COM(2015) 185 final].

⁷ Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ευρωπαϊκή εντολή υποβολής και την ευρωπαϊκή εντολή διατήρησης ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων σε ποινικές υποθέσεις, 17 Απριλίου 2018 [COM(2018) 225 final].

αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών («προτάσεις για τα ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία»)⁸.

Σκοπός των προτάσεων αυτών είναι η επίσπευση της διαδικασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση για τη διασφάλιση και τη λήψη ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων απευθείας από παρόχους υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένοι σε άλλη έννομη τάξη. Στο πεδίο εφαρμογής των προτάσεων περιλαμβάνονται συγκεκριμένοι τύποι παρόχων υπηρεσιών οι οποίοι παρέχουν υπηρεσίες στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ένας πάροχος παρέχει υπηρεσίες στην Ευρωπαϊκή Ένωση όταν προσφέρει στους χρήστες ενός ή περισσότερων κρατών μελών τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες του και όταν έχει ουσιώδη σύνδεση με την Ένωση, για παράδειγμα όταν διαθέτει εγκατάσταση σε κράτος μέλος ή παρέχει υπηρεσίες σε μεγάλο αριθμό χρηστών στο εν λόγω κράτος μέλος. Οι πάροχοι χωρίς παρουσία στην Ευρωπαϊκή Ένωση υποχρεούνται να ορίσουν νόμιμο εκπρόσωπο κατά του οποίου μπορούν να εκτελούνται οι εντολές υποβολής στοιχείων.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έχει υπογραμμίσει τη σημασία του ζητήματος αυτού τόσο σε εσωτερικό όσο και σε εξωτερικό επίπεδο. Στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 18ης Οκτωβρίου 2018 αναφέρεται ότι *«Θα πρέπει να εξευρεθούν λύσεις για την ταχεία και αποτελεσματική διασυννοριακή πρόσβαση σε ψηφιακά πειστήρια, προκειμένου να καταπολεμηθεί αποτελεσματικά η τρομοκρατία και άλλα σοβαρά και οργανωμένα εγκλήματα, τόσο εντός της ΕΕ όσο και σε διεθνές επίπεδο· οι προτάσεις της Επιτροπής σχετικά με τα ψηφιακά πειστήρια και την πρόσβαση σε χρηματοοικονομικές πληροφορίες, καθώς και για καλύτερη καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες θα πρέπει να έχουν συμφωνηθεί έως το τέλος της κοινοβουλευτικής περιόδου»⁹. Η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να υποβάλει επειγόντως εντολές διαπραγματεύσεως για τις διεθνείς διαπραγματεύσεις σχετικά με τα ψηφιακά πειστήρια».*

Οι προτάσεις της Επιτροπής για τα ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία παρέχουν τη βάση για μια συντονισμένη και συνεκτική προσέγγιση τόσο εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και από την Ευρωπαϊκή Ένωση σε διεθνές επίπεδο, λαμβανομένων δεόντως υπόψη των κανόνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της μη πραγματοποίησης διακρίσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των υπηκόων τους. Η Επιτροπή, ενώ επισήμανε ήδη στην εκτίμηση επιπτώσεων που εκπόνησε σχετικά με τις προτάσεις για τα ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία ότι οι προτάσεις αυτές θα ήταν χρήσιμο να συμπληρωθούν με διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες για τη διασυννοριακή πρόσβαση σε ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία οι οποίες θα περιλαμβάνουν συνοδευτικές εγγυήσεις, αποφάσισε πρώτα να προτείνει εσωτερικούς ενωσιακούς κανόνες σχετικά με τις κατάλληλες ρυθμίσεις και εγγυήσεις για τη διασυννοριακή πρόσβαση σε ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία, προτού δρομολογήσει διαπραγματεύσεις με τρίτα μέρη.

Στο διεθνές επίπεδο, οι συζητήσεις λαμβάνουν χώρα στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων σχετικά με το δεύτερο πρόσθετο πρωτόκολλο της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο¹⁰. Το ζήτημα της διασυννοριακής πρόσβασης σε

⁸ Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη θέσπιση εναρμονισμένων κανόνων για τον ορισμό νόμιμων εκπροσώπων με σκοπό τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών, 17 Απριλίου 2018 [COM(2018) 226 final].

⁹ Ενώ οι διαπραγματεύσεις με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο είναι σε εξέλιξη, το Συμβούλιο κατέληξε σε γενική προσέγγιση όσον αφορά την πρόταση της Επιτροπής για τον κανονισμό, στο Συμβούλιο Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων στις 7 Δεκεμβρίου 2018.

¹⁰ Σύμβαση της Βουδαπέστης του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο (CETS αριθ. 185), 23 Νοεμβρίου 2001, <http://conventions.coe.int>

ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία αποτέλεσε τακτικό ζήτημα συζήτησης στις πρόσφατες υπουργικές συνόδους ΕΕ-ΗΠΑ στον τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων.

Οι δύο συστάσεις για την έναρξη διαπραγματεύσεων με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και για τη συμμετοχή στις διαπραγματεύσεις σχετικά με το δεύτερο πρόσθετο πρωτόκολλο της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο εγκρίνονται από την Επιτροπή ταυτόχρονα. Παρότι οι δύο διαδικασίες θα διεξαχθούν με διαφορετικούς ρυθμούς, αφορούν αλληλένδετα ζητήματα και οι δεσμεύσεις που θα αναληφθούν στο πλαίσιο της μίας διαπραγμάτευσης ενδέχεται να έχουν άμεσο αντίκτυπο σε άλλα σκέλη των διαπραγματεύσεων.

Παρότι οι προτάσεις για τα ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία αφορούν συγκεκριμένους τύπους παρόχων υπηρεσιών οι οποίοι παρέχουν υπηρεσίες στην αγορά της ΕΕ, υπάρχει ο κίνδυνος να θεσπιστούν υποχρεώσεις που θα προσκρούουν στη νομοθεσία τρίτων χωρών. Για να αντιμετωπιστούν αυτές οι συγκρούσεις νόμων, και κατ' εφαρμογή της αρχής της διεθνούς αβροφροσύνης, οι προτάσεις για τα ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία περιλαμβάνουν προβλέψεις για συγκεκριμένους μηχανισμούς αντιμετώπισης των περιπτώσεων στις οποίες πάροχος υπηρεσιών θα αντιμετωπίζει, στο πλαίσιο αιτήματος για αποδεικτικά στοιχεία, συγκρουόμενες υποχρεώσεις που θα απορρέουν από το δίκαιο τρίτης χώρας. Οι μηχανισμοί αυτοί περιλαμβάνουν μια διαδικασία επανεξέτασης για τη διευκρίνιση της κατάστασης. Μια συμφωνία ΕΕ-ΗΠΑ θα πρέπει να αποσκοπεί στην αποτροπή της εμφάνισης συγκρουόμενων υποχρεώσεων στις σχέσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Διάφοροι μεγάλοι πάροχοι υπηρεσιών που τηρούν σημαντικά αποδεικτικά στοιχεία για ποινικές έρευνες λειτουργούν υπό τη δικαιοδοσία των ΗΠΑ. Ο νόμος για τα αποθηκευμένα δεδομένα επικοινωνιών (Stored Communications Act) του 1986 απαγόρευε τη γνωστοποίηση δεδομένων περιεχομένου, ενώ τα δεδομένα που δεν αφορούν το περιεχόμενο μπορούν να παρέχονται σε προαιρετική βάση. Ο νόμος CLOUD (Clarifying Lawful Overseas Use of Data) των ΗΠΑ, για την αποσαφήνιση της νόμιμης χρήσης δεδομένων στο εξωτερικό, ο οποίος εκδόθηκε από το Κογκρέσο των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής στις 23 Μαρτίου 2018, διευκρινίζει επίσης, μέσω τροποποίησης του νόμου για τα αποθηκευμένα δεδομένα επικοινωνιών του 1986, ότι οι πάροχοι υπηρεσιών των ΗΠΑ υποχρεούνται να συμμορφώνονται με εντολές αρχών των ΗΠΑ για γνωστοποίηση δεδομένων περιεχομένου και δεδομένων που δεν αφορούν το περιεχόμενο, ανεξάρτητα από τον τόπο αποθήκευσης των δεδομένων αυτών, συμπεριλαμβανομένης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο νόμος CLOUD επιτρέπει επίσης τη σύναψη εκτελεστικών συμφωνιών με αλλοδαπές κυβερνήσεις, βάσει των οποίων οι πάροχοι υπηρεσιών των ΗΠΑ θα είναι σε θέση να παρέχουν άμεσα σε αυτές τις αλλοδαπές κυβερνήσεις δεδομένα που αφορούν το περιεχόμενο. Τα δεδομένα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του νόμου CLOUD είναι τα αποθηκευμένα δεδομένα και τα δεδομένα από υποκλοπή ενσύρματων ή ηλεκτρονικών επικοινωνιών, ενώ οι παραβάσεις που καλύπτονται είναι τα «σοβαρά εγκλήματα». Οι εκτελεστικές συμφωνίες με αλλοδαπές κυβερνήσεις υπόκεινται σε ορισμένες προϋποθέσεις, μεταξύ των οποίων ότι η αλλοδαπή χώρα διατηρεί επαρκείς μηχανισμούς προστασίας, συμπεριλαμβανομένων περιορισμών της πρόσβασης σε δεδομένα σχετικά με πολίτες των ΗΠΑ.

Σκοπός της παρούσας πρωτοβουλίας είναι η αντιμετώπιση, μέσω κοινών κανόνων, του ειδικού νομικού ζητήματος της πρόσβασης σε δεδομένα περιεχομένου και δεδομένα που δεν αφορούν το περιεχόμενο τα οποία τηρούνται από παρόχους υπηρεσιών στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Η παρούσα πρωτοβουλία θα συμπληρώσει, στο πλαίσιο διεθνούς συμφωνίας, τις προτάσεις της ΕΕ για τα ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία, αντιμετωπίζοντας συγκρούσεις νόμων, ιδίως όσον αφορά τα δεδομένα περιεχομένου, και επισπεύδοντας την πρόσβαση σε ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία. Στην

παρούσα σύσταση περιλαμβάνονται οδηγίες διαπραγμάτευσης για την έναρξη των διαπραγματεύσεων για τη σύναψη συμφωνίας της ΕΕ με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής σχετικά με τη διασυνοριακή πρόσβαση σε ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία. Η σύναψη μιας ολοκληρωμένης συμφωνίας με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής είναι προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης τόσο από την άποψη της προστασίας των ευρωπαϊκών δικαιωμάτων και αξιών, όπως η προστασία της ιδιωτικής ζωής και των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όσο και από την άποψη των ευρωπαϊκών συμφερόντων ασφάλειας.

Όσον αφορά τα δεδομένα περιεχομένου, όπως αναλύθηκε ανωτέρω, το δίκαιο των ΗΠΑ (νόμος για τα αποθηκευμένα δεδομένα επικοινωνιών του 1986) στην ισχύουσα μορφή του δεν επιτρέπει στους παρόχους υπηρεσιών των ΗΠΑ να ανταποκρίνονται σε αιτήματα αλλοδαπών αρχών επιβολής του νόμου. Επί του παρόντος, σύμφωνα με το δίκαιο των ΗΠΑ, απαιτείται να αποδειχθεί «πιθανή αιτία» προκειμένου να είναι δυνατή η εκτέλεση αιτήματος αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής από τρίτη χώρα. Οι πάροχοι υπηρεσιών των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορούν σήμερα να ανταποκρίνονται σε απευθείας αιτήματα από αρχές τρίτων χωρών. Μια συμφωνία ΕΕ-ΗΠΑ θα συμπλήρωνε τη στόχευση και την αποτελεσματικότητα των προτάσεων για τα ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία, ιδιαίτερα όσον αφορά τα δεδομένα περιεχομένου που τηρούνται από Αμερικανούς παρόχους υπηρεσιών στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Θα καθιστούσε δυνατή την άμεση συνεργασία με πάροχο υπηρεσιών, δημιουργώντας ένα αποτελεσματικότερο νομικό πλαίσιο για τις δικαστικές αρχές, δεδομένου ότι επί του παρόντος οι επαγγελματίες του κλάδου στην ΕΕ αντιμετωπίζουν δυσκολίες στη λήψη δεδομένων περιεχομένου μέσω αιτημάτων αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής.

Όσον αφορά τα δεδομένα που δεν αφορούν το περιεχόμενο, λόγω του αυξανόμενου αριθμού των αιτημάτων αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής που απευθύνονται στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, οι αρχές των ΗΠΑ ενθαρρύνουν τις αρχές επιβολής του νόμου και τις δικαστικές αρχές της ΕΕ να ζητούν δεδομένα που δεν αφορούν το περιεχόμενο απευθείας από τους παρόχους υπηρεσιών των ΗΠΑ, και το δίκαιο των ΗΠΑ επιτρέπει στους παρόχους υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένοι στις ΗΠΑ να ανταποκρίνονται σε τέτοιου είδους αιτήματα, χωρίς ωστόσο να τους υποχρεώνει. Μια συμφωνία ΕΕ-ΗΠΑ θα εξασφάλιζε περισσότερη ασφάλεια, θα παρείχε σαφείς δικονομικές εγγυήσεις και θα μείωνε τον κατακερματισμό που αντιμετωπίζουν οι αρχές της ΕΕ για να αποκτήσουν πρόσβαση σε δεδομένα που δεν αφορούν το περιεχόμενο και τα οποία τηρούνται από παρόχους υπηρεσιών των ΗΠΑ. Επιπλέον, θα επέτρεπε την αμοιβαία πρόσβαση των αρχών των ΗΠΑ σε δεδομένα που τηρούνται από παρόχους υπηρεσιών της ΕΕ.

Η σύσταση για έκδοση απόφασης του Συμβουλίου αφορά την έναρξη διαπραγματεύσεων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής με σκοπό να επιτευχθεί η σύναψη διατλαντικής συμφωνίας σχετικά με τη διασυνοριακή πρόσβαση σε ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία απευθείας από παρόχους υπηρεσιών προς χρήση σε ποινικές διαδικασίες. Επιδιώκει την προσαρμογή των μηχανισμών συνεργασίας στην ψηφιακή εποχή, δίνοντας στις δικαστικές αρχές και στις αρχές επιβολής του νόμου τα εργαλεία που χρειάζονται για να αντεπεξέλθουν στον τρόπο με τον οποίο επικοινωνούν σήμερα οι εγκληματίες και να καταπολεμήσουν τις σύγχρονες μορφές εγκληματικότητας.

Μια συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών θα προσέφερε πολλά πρακτικά οφέλη:

- θα εξασφάλιζε αμοιβαία πρόσβαση των δικαστικών αρχών σε δεδομένα περιεχομένου·
- θα αντιμετώπιζε το ζήτημα της πρόσβασης σε δεδομένα που δεν αφορούν το περιεχόμενο βάσει εντολών από δικαστικές αρχές, θα διασφάλιζε την αμοιβαία

πρόσβαση από τις αρχές της ΕΕ και των ΗΠΑ, και θα επανεξέταζε τις προϋποθέσεις και τις εγγυήσεις για την άμεση συνεργασία με παρόχους υπηρεσιών·

- θα συνέβαλλε στην προαγωγή της έγκαιρης πρόσβασης των δικαστικών αρχών σε δεδομένα·
- θα αντιμετώπιζε τον κίνδυνο της σύγκρουσης νόμων·
- θα μείωνε τον κίνδυνο κατακερματισμού των κανόνων και των διαδικασιών, και θα εναρμόνιζε τα δικαιώματα και τις εγγυήσεις μέσω μιας ενιαίας διαπραγματευτικής εντολής για όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τις Ηνωμένες Πολιτείες, διασφαλίζοντας τη μη πραγματοποίηση διακρίσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των υπηκόων τους·
- θα διευκρίνιζε τον δεσμευτικό χαρακτήρα και την επιβολή των εντολών σε παρόχους υπηρεσιών, ενώ, παράλληλα, θα παρέθετε αναλυτικά τις υποχρεώσεις των δικαστικών αρχών.

Η σύναψη μιας τέτοιας συμφωνίας θα πρέπει να τελεί υπό την αίρεση της θέσπισης ισχυρών μηχανισμών προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Οι παρούσες οδηγίες διαπραγμάτευσης αποσκοπούν στη βελτίωση της ασφάλειας δικαίου για τις αρχές, τους παρόχους υπηρεσιών και τα εμπλεκόμενα πρόσωπα, διασφαλίζοντας την αναλογικότητα, την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων, τη διαφάνεια και τη λογοδοσία τόσο των δικαστικών αρχών όσο και των παρόχων υπηρεσιών.

3. ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Το ισχύον νομικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελείται από ενωσιακές πράξεις για τη συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις, όπως η οδηγία 2014/41/ΕΕ περί της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας σε ποινικές υποθέσεις¹¹ (οδηγία ΕΕΕ), η σύμβαση για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης¹², ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/1727 σχετικά με τη Eurojust¹³, ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/794 για την Ευρωπόλ¹⁴, η απόφαση πλαίσιο 2002/465/ΔΕΥ του Συμβουλίου σχετικά με τις κοινές ομάδες έρευνας¹⁵ και ο προταθείς κανονισμός σχετικά με την πρόληψη της διάδοσης τρομοκρατικού περιεχομένου στο διαδίκτυο¹⁶.

¹¹ [Οδηγία 2014/41/ΕΕ](#) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, περί της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας σε ποινικές υποθέσεις (ΕΕ L 130 της 1.5.2014, σ. 1).

¹² [Πράξη του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000](#), για την κατάρτιση, σύμφωνα με το άρθρο 34 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, της σύμβασης για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

¹³ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1727 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2018, σχετικά με τον οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη συνεργασία στον τομέα της ποινικής δικαιοσύνης (Eurojust) και την αντικατάσταση και την κατάργηση της απόφασης 2002/187/ΔΕΥ του Συμβουλίου.

¹⁴ [Κανονισμός \(ΕΕ\) 2016/794](#) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2016, για τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία στον Τομέα της Επιβολής του Νόμου (Ευρωπόλ) και την αντικατάσταση και κατάργηση των αποφάσεων του Συμβουλίου 2009/371/ΔΕΥ, 2009/934/ΔΕΥ, 2009/935/ΔΕΥ, 2009/936/ΔΕΥ και 2009/968/ΔΕΥ.

¹⁵ [Απόφαση πλαίσιο 2002/465/ΔΕΥ του Συμβουλίου](#), της 13ης Ιουνίου 2002, σχετικά με τις κοινές ομάδες έρευνας.

¹⁶ Πρόταση κανονισμού σχετικά με την πρόληψη της διάδοσης τρομοκρατικού περιεχομένου στο διαδίκτυο, 12 Σεπτεμβρίου 2018 [COM(2018) 640 final].

Στις 17 Απριλίου 2018, η Επιτροπή υπέβαλε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο πρόταση κανονισμού σχετικά με την ευρωπαϊκή εντολή υποβολής και την ευρωπαϊκή εντολή διατήρησης ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων σε ποινικές υποθέσεις¹⁷, καθώς και πρόταση οδηγίας σχετικά με τη θέσπιση εναρμονισμένων κανόνων για τον ορισμό νόμιμων εκπροσώπων με σκοπό τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών¹⁸. Στο εξωτερικό επίπεδο, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει συνάψει διάφορες διμερείς συμφωνίες με τρίτες χώρες, όπως η συμφωνία σχετικά με την αμοιβαία δικαστική συνδρομή («ΑΔΣ») μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής¹⁹. Στόχος της συμφωνίας του παρόντος είναι να συμπληρώσει αυτές τις ρυθμίσεις.

Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που καλύπτονται από την παρούσα σύσταση για απόφαση του Συμβουλίου προστατεύονται και μπορούν να υποβληθούν σε επεξεργασία μόνο σύμφωνα με τον Γενικό Κανονισμό για την Προστασία Δεδομένων (ΓΚΠΔ)²⁰ και, για τις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με την οδηγία για την προστασία των δεδομένων από τις αστυνομικές αρχές και τις αρχές της ποινικής δικαιοσύνης (οδηγία για την προστασία των δεδομένων από τις αρχές επιβολής του νόμου)²¹. Η συμφωνία αναμένεται να συμπληρώσει τη συμφωνία ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων και της ιδιωτικής ζωής, γνωστή και ως «συμφωνία-πλαίσιο», η οποία τέθηκε σε ισχύ την 1η Φεβρουαρίου 2017, και τον νόμο των ΗΠΑ περί δικαστικής προσφυγής (Judicial Redress Act — JRA), επεκτείνοντας στους πολίτες της ΕΕ τα οφέλη του νόμου των ΗΠΑ για την προστασία της ιδιωτικής ζωής (Privacy Act), που εκδόθηκε από το Κογκρέσο των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής στις 24 Φεβρουαρίου 2016.

Τα δεδομένα ηλεκτρονικών επικοινωνιών που καλύπτονται από την παρούσα σύσταση για απόφαση του Συμβουλίου προστατεύονται και μπορούν να υποβληθούν σε επεξεργασία μόνο σύμφωνα με την οδηγία 2002/58/ΕΚ (οδηγία για την προστασία ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες)²².

¹⁷ Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ευρωπαϊκή εντολή υποβολής και την ευρωπαϊκή εντολή διατήρησης ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων σε ποινικές υποθέσεις, 17 Απριλίου 2018 [COM(2018) 225 final].

¹⁸ Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη θέσπιση εναρμονισμένων κανόνων για τον ορισμό νόμιμων εκπροσώπων με σκοπό τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών, 17 Απριλίου 2018 [COM(2018) 226 final].

¹⁹ [Απόφαση 2009/820/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου](#), της 23ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της συμφωνίας σχετικά με την έκδοση μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και της συμφωνίας σχετικά με την αμοιβαία δικαστική συνδρομή μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

²⁰ [Κανονισμός \(ΕΕ\) 2016/679](#) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ.

²¹ [Οδηγία \(ΕΕ\) 2016/680](#) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου.

²² Οδηγία 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες) (ΕΕ L 201 της 31.7.2002, σ. 37), όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2009/136/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, για τροποποίηση της οδηγίας 2002/22/ΕΚ για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών

Η συμφωνία θα πρέπει να σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα, τις ελευθερίες και τις γενικές αρχές του δικαίου της ΕΕ, όπως κατοχυρώνονται στις Συνθήκες και στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα δικονομικά δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένων του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου, του τεκμηρίου της αθωότητας και των δικαιωμάτων της υπεράσπισης, των αρχών της νομιμότητας και της αναλογικότητας αξιοποιούν πράξεων και ποινών, καθώς και κάθε άλλη υποχρέωση που υπέχουν οι αρχές επιβολής του νόμου ή οι δικαστικές αρχές στο πλαίσιο αυτό. Όσον αφορά τις απαραίτητες εγγυήσεις προστασίας δεδομένων για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που θα διαβιβάζονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση στις αρχές επιβολής του νόμου των ΗΠΑ, οι εφαρμοστέες διατάξεις της συμφωνίας ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων και της ιδιωτικής ζωής θα συμπληρωθούν από πρόσθετες εγγυήσεις ώστε να ληφθεί υπόψη το επίπεδο ευαισθησίας των σχετικών κατηγοριών δεδομένων και οι ιδιαίτερες απαιτήσεις της διαβίβασης ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων απευθείας από παρόχους υπηρεσιών.

Η συμφωνία δεν θα πρέπει επίσης να θίγει άλλες υφιστάμενες διεθνείς συμφωνίες σχετικά με τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις μεταξύ αρχών, όπως τη συμφωνία ΕΕ-ΗΠΑ για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή. Η συμφωνία θα πρέπει, στις διμερείς σχέσεις μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να υπερισχύει κάθε άλλης συμφωνίας ή ρύθμισης που θα έχει συναφθεί στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων για το δεύτερο πρόσθετο πρωτόκολλο της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο.

Το Συμβούλιο εγκρίνει την έναρξη διαπραγματεύσεων, εκδίδει οδηγίες διαπραγμάτευσης, επιτρέπει την υπογραφή και συνάπτει τη συμφωνία, όπως προβλέπεται στο άρθρο 218 παράγραφοι 3 και 4 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θεμελιώδη δικαιώματα

Η συμφωνία θα μπορούσε ενδεχομένως να επηρεάσει σειρά θεμελιωδών δικαιωμάτων:

- δικαιώματα του προσώπου στο οποίο τα δεδομένα παρέχεται πρόσβαση, μεταξύ των οποίων: το δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα· το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, της κατοικίας και των επικοινωνιών· το δικαίωμα της ελευθερίας της έκφρασης και της ελευθερίας του συνέρχεσθαι· το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου, το τεκμήριο της αθωότητας και τα δικαιώματα της υπεράσπισης, οι αρχές της νομιμότητας και της αναλογικότητας αξιοποιούν πράξεων και ποινών·
- δικαιώματα του παρόχου υπηρεσιών: το δικαίωμα επιχειρηματικής ελευθερίας· το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής·
- το δικαίωμα των προσώπων στην ελευθερία και την ασφάλεια.

Λαμβανομένου υπόψη του σχετικού κεκτημένου στον τομέα της προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των δεδομένων, στη συμφωνία θα πρέπει να συμπεριληφθούν επαρκείς και σημαντικές εγγυήσεις ώστε να διασφαλιστεί ότι τα δικαιώματα των προσώπων αυτών θα

όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, της οδηγίας 2002/58/ΕΚ σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 για τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών.

προστατεύονται σύμφωνα με τις γενικές αρχές του δικαίου της ΕΕ και τη σχετική νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η συμφωνία ΕΕ-ΗΠΑ θα πρέπει να συνάδει με τις προτάσεις της Επιτροπής για τα ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία, συμπεριλαμβανομένης της εξέλιξής τους στο πλαίσιο της νομοθετικής διαδικασίας και της τελικής μορφής υπό την οποία θα θεσπιστούν.

Οι ορισμοί των ποινικών διαδικασιών για τις οποίες θα είναι δυνατή η λήψη τέτοιων δεδομένων, τα είδη των δεδομένων που θα καλύπτονται, οι απαιτήσεις για την έκδοση εντολής, τα μέσα δικαστικής έννομης προστασίας και οι εγγυήσεις, καθώς και το πεδίο των σχετικών αδικημάτων θα αποτελέσουν σημαντικό μέρος των διαπραγματεύσεων, προκειμένου να αποφευχθούν συγκρούσεις νόμων και να βελτιωθεί η πρόσβαση των αρχών. Οι ορισμοί και το πεδίο εφαρμογής θα πρέπει να συνάδουν με εκείνα των εσωτερικών ενωσιακών κανόνων για τα ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία, όπως οι κανόνες αυτοί θα εξελίσσονται.

Η Επιτροπή πιστεύει ότι η σύναψη μιας ολοκληρωμένης συμφωνίας είναι προς το συμφέρον τόσο της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, καθώς μια τέτοια συμφωνία θα παράσχει ασφάλεια δικαίου για τις δικαστικές αρχές και τις αρχές επιβολής του νόμου και των δύο πλευρών και θα αποτρέψει τη δημιουργία συγκρουόμενων νομικών υποχρεώσεων για τους παρόχους υπηρεσιών. Μια τέτοια συμφωνία αποτελεί επίσης τον μοναδικό τρόπο να αποφευχθεί η ύπαρξη διαφορετικών κανόνων για τους πολίτες και τους παρόχους υπηρεσιών της ΕΕ ανάλογα με την ιθαγένειά τους.

Η συμφωνία θα πρέπει να διευκρινίσει τον δεσμευτικό χαρακτήρα και την επιβολή των εντολών σε παρόχους υπηρεσιών, ενώ θα πρέπει επίσης να καθορίσει τις υποχρεώσεις των δικαστικών αρχών.

Στα σημεία 1–3 των οδηγιών διαπραγμάτευσης, η Επιτροπή προτείνει τους τρεις βασικούς στόχους της συμφωνίας, οι οποίοι συνίστανται στα εξής: στον καθορισμό κοινών κανόνων και την αντιμετώπιση των συγκρούσεων νόμων για εντολές σχετικά με δεδομένα περιεχομένου και δεδομένα που δεν αφορούν το περιεχόμενο, οι οποίες θα εκδίδονται από δικαστική αρχή του ενός συμβαλλόμενου μέρους και θα απευθύνονται σε πάροχο υπηρεσιών ο οποίος διέπεται από το δίκαιο του άλλου συμβαλλόμενου μέρους· δεύτερον, στην παροχή της δυνατότητας, σε αμοιβαία βάση, διαβίβασης, βάσει τέτοιας εντολής, ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων απευθείας από πάροχο υπηρεσιών σε αιτούσα αρχή· και, τρίτον, στη διασφάλιση του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων, ελευθεριών και γενικών αρχών του δικαίου της ΕΕ, όπως κατοχυρώνονται στις Συνθήκες και στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο σημείο 4 των οδηγιών διαπραγμάτευσης, η πρόταση της Επιτροπής αναφέρει ότι η συμφωνία θα πρέπει να εφαρμόζεται στις ποινικές διαδικασίες που περιλαμβάνουν τόσο προδικαστικό στάδιο όσο και στάδιο δίκης. Συναφώς, θα πρέπει να υπάρχει συμβατότητα με το άρθρο 3 του προτεινόμενου κανονισμού σχετικά με την ευρωπαϊκή εντολή υποβολής και την ευρωπαϊκή εντολή διατήρησης ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων σε ποινικές υποθέσεις. Τόσο κατά το προδικαστικό στάδιο όσο και κατά το στάδιο της δίκης εφαρμόζονται όλα τα μέσα έννομης προστασίας των θιγόμενων προσώπων, και ιδίως οι δικονομικές εγγυήσεις του ποινικού δικαίου.

Στο σημείο 5 των οδηγιών διαπραγμάτευσης, η πρόταση της Επιτροπής προβλέπει ότι η συμφωνία θα πρέπει να δημιουργεί αμοιβαία δικαιώματα και αμοιβαίες υποχρεώσεις για τα μέρη της συμφωνίας.

Στο σημείο 6 των οδηγιών διαπραγμάτευσης, η Επιτροπή προτείνει η συμφωνία να παραθέτει τους ορισμούς και τα είδη των δεδομένων που θα καλύπτονται, συμπεριλαμβανομένων τόσο των δεδομένων περιεχομένου όσο και των δεδομένων που δεν αφορούν το περιεχόμενο. Τα δεδομένα περιεχομένου περιλαμβάνουν το περιεχόμενο των ηλεκτρονικών ανταλλαγών και θεωρούνται η πλέον παρεμβατική κατηγορία ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων. Τα δεδομένα που δεν αφορούν το περιεχόμενο περιλαμβάνουν τόσο τα δεδομένα συνδρομητή, τα οποία αποτελούν το είδος δεδομένων για το οποίο υποβάλλονται τα περισσότερα αιτήματα για σκοπούς ποινικών υποθέσεων, όσο και τα δεδομένα κίνησης, στα οποία περιλαμβάνονται πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα των αποστολέων και των παραληπτών ηλεκτρονικών μηνυμάτων και μεταδεδωμένα, συμπεριλαμβανομένου του χρόνου, της συχνότητας και της διάρκειας των ανταλλαγών.

Στο σημείο 7 των οδηγιών διαπραγμάτευσης, η πρόταση της Επιτροπής αναφέρει ότι η συμφωνία θα πρέπει να προσδιορίζει το ακριβές πεδίο εφαρμογής της όσον αφορά τα καλυπτόμενα ποινικά αδικήματα και τα κατώτατα όρια για τα επίπεδα ποινών. Το εν λόγω πεδίο εφαρμογής θα πρέπει να συνάδει με το άρθρο 5 παράγραφος 4 του προτεινόμενου κανονισμού σχετικά με την ευρωπαϊκή εντολή υποβολής και την ευρωπαϊκή εντολή διατήρησης ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων σε ποινικές υποθέσεις. Η αρχή έκδοσης θα πρέπει να υποχρεούται να διασφαλίσει στην εκάστοτε περίπτωση ότι το μέτρο είναι αναγκαίο και αναλογικό, λαμβανομένης επίσης υπόψη της σοβαρότητας του υπό έρευνα εγκλήματος. Στη συμφωνία θα πρέπει να συμπεριληφθούν κατάλληλα κατώτατα όρια όσον αφορά το επίπεδο των ποινών για τα δεδομένα περιεχομένου και τα δεδομένα που δεν αφορούν το περιεχόμενο. Τα όρια αυτά θα πρέπει να συνάδουν με το κατώτατο όριο των τριών ετών, το οποίο περιορίζει το πεδίο εφαρμογής της πράξης σε σοβαρότερα εγκλήματα, χωρίς να περιορίζει υπερβολικά τη δυνατότητα χρήσης του από τους επαγγελματίες του κλάδου.

Σύμφωνα με το σημείο 8 των προτεινόμενων από την Επιτροπή οδηγιών διαπραγμάτευσης, η συμφωνία θα πρέπει να καθορίζει τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται προκειμένου δικαστική αρχή να μπορεί να εκδώσει εντολή, καθώς και τους τρόπους επίδοσης των εντολών. Οι προϋποθέσεις αυτές θα πρέπει να συνάδουν με το άρθρο 5 του προτεινόμενου κανονισμού σχετικά με την ευρωπαϊκή εντολή υποβολής και την ευρωπαϊκή εντολή διατήρησης ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων σε ποινικές υποθέσεις, το οποίο αφορά τις προϋποθέσεις έκδοσης εντολής.

Στο σημείο 9 των προτεινόμενων από την Επιτροπή οδηγιών διαπραγμάτευσης, προβλέπεται ότι η συμφωνία θα πρέπει να περιλαμβάνει ρήτρα που να παρέχει στους υπόπτους και τους κατηγορουμένους τη δυνατότητα άσκησης αποτελεσματικών μέσων δικαστικής έννομης προστασίας κατά τη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας. Η συμφωνία θα πρέπει επίσης να καθορίζει τις περιστάσεις υπό τις οποίες ο πάροχος υπηρεσιών θα έχει το δικαίωμα να προβάλει αντιρρήσεις σε σχέση με εντολή. Για τα θιγόμενα πρόσωπα, η βάση αναφοράς για τις διατάξεις αυτές είναι το άρθρο 17 του προτεινόμενου κανονισμού σχετικά με την ευρωπαϊκή εντολή υποβολής και την ευρωπαϊκή εντολή διατήρησης ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων σε ποινικές υποθέσεις, το οποίο διασφαλίζει ότι τα πρόσωπα που θίγονται από ευρωπαϊκή εντολή υποβολής στοιχείων έχουν στη διάθεσή τους μέσα αποτελεσματικής έννομης προστασίας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, κατά κανόνα στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας. Μέσα έννομης προστασίας των υποκειμένων των

δεδομένων προβλέπονται επίσης στην οδηγία (ΕΕ) 2016/680 και στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679. Δεδομένου ότι η εντολή συνιστά δεσμευτικό μέτρο, ενδέχεται επίσης να θίγει τα δικαιώματα των παρόχων υπηρεσιών, και ειδικότερα το δικαίωμα επιχειρηματικής ελευθερίας και τις προϋποθέσεις άσκησης του δικαιώματος αυτού. Η πρόταση της Επιτροπής προβλέπει ότι η συμφωνία θα πρέπει να περιλαμβάνει δικαίωμα του παρόχου υπηρεσιών να αντισταξεί ορισμένους ισχυρισμούς στο κράτος έκδοσης, για παράδειγμα εάν η εντολή δεν έχει εκδοθεί ή εγκριθεί από δικαστική αρχή.

Στο σημείο 10 των οδηγιών διαπραγμάτευσης, η πρόταση της Επιτροπής προβλέπει ότι η συμφωνία θα πρέπει να καθορίζει προθεσμία για την υποβολή των δεδομένων που καλύπτονται από την εντολή. Η προθεσμία αυτή θα πρέπει να συνάδει με το άρθρο 9 του προτεινόμενου κανονισμού σχετικά με την ευρωπαϊκή εντολή υποβολής και την ευρωπαϊκή εντολή διατήρησης ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων σε ποινικές υποθέσεις, βάσει του οποίου οι αποδέκτες υποχρεούνται να απαντούν εντός κανονικής προθεσμίας 10 ημερών, ενώ οι αρχές μπορούν να ορίζουν συντομότερη προθεσμία σε αιτιολογημένες περιπτώσεις.

Στο σημείο 11 των οδηγιών διαπραγμάτευσης, η πρόταση της Επιτροπής προβλέπει ότι η συμφωνία δεν θα πρέπει να θίγει άλλες υφιστάμενες διεθνείς συμφωνίες σχετικά με τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις μεταξύ αρχών, όπως τη συμφωνία ΕΕ-ΗΠΑ για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή.

Στο σημείο 12 των οδηγιών διαπραγμάτευσης, η πρόταση της Επιτροπής προβλέπει ότι η συμφωνία θα πρέπει, στις διμερείς σχέσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, να υπερισχύει της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο και κάθε άλλης συμφωνίας ή ρύθμισης που θα έχει συναφθεί στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων για το δεύτερο πρόσθετο πρωτόκολλο της εν λόγω σύμβασης, στον βαθμό που οι διατάξεις της εν λόγω άλλης συμφωνίας ή ρύθμισης θα καλύπτουν ζητήματα τα οποία διέπονται από τη συμφωνία του παρόντος.

Στο σημείο 13 των οδηγιών διαπραγμάτευσης, η πρόταση της Επιτροπής προβλέπει ότι στη συμφωνία θα πρέπει να εξασφαλίζεται αμοιβαιότητα όσον αφορά τις κατηγορίες των προσώπων για τα δεδομένα των οποίων δεν επιτρέπεται η υποβολή αιτήματος βάσει της συμφωνίας. Η συμφωνία δεν θα πρέπει να εισάγει διακρίσεις μεταξύ προσώπων από διαφορετικά κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η συμφωνία του παρόντος, της οποίας το πεδίο εφαρμογής καλύπτει ολόκληρη την ΕΕ, αποτελεί μία δικλείδα ασφαλείας για την εκπλήρωση αυτής της απαίτησης.

Τα σημεία 14-16 των οδηγιών καλύπτουν τις εγγυήσεις προστασίας των δεδομένων που απαιτούνται για τη συγκεκριμένη συμφωνία. Στο σημείο 14 των οδηγιών διαπραγμάτευσης αναφέρεται ότι η συμφωνία θα πρέπει να καθιστά εφαρμοστέα, διά παραπομπής, τη συμφωνία ΕΕ-ΗΠΑ για την προστασία των δεδομένων και της ιδιωτικής ζωής, η οποία είναι γνωστή και ως «συμφωνία-πλαίσιο». Στο σημείο 15 των προτεινόμενων οδηγιών διαπραγμάτευσης, η Επιτροπή αναφέρει ότι η συμφωνία θα πρέπει να συμπληρώνει τη συμφωνία-πλαίσιο με πρόσθετες εγγυήσεις οι οποίες να λαμβάνουν υπόψη το επίπεδο ευαισθησίας των σχετικών κατηγοριών δεδομένων και τις ιδιαίτερες απαιτήσεις της διαβίβασης ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων απευθείας από παρόχους υπηρεσιών και όχι μεταξύ αρχών. Στο σημείο 16 καθορίζονται οι πρόσθετες εγγυήσεις τις οποίες προτείνει η Επιτροπή ως αναγκαίες για την εν λόγω συμφωνία, συμπεριλαμβανομένου του προσδιορισμού του σκοπού, του περιορισμού του σκοπού, της γνωστοποίησης και της περαιτέρω διαβίβασης.

Το σημείο 17 των οδηγιών διαπραγμάτευσης καλύπτει τα πρόσθετα δικονομικά δικαιώματα τα οποία η Επιτροπή προτείνει να κατοχυρωθούν ώστε να ληφθούν υπόψη οι ιδιαίτερες απαιτήσεις της διαβίβασης ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων απευθείας από παρόχους υπηρεσιών και όχι μεταξύ αρχών. Σε αυτά περιλαμβάνονται η πρόβλεψη ότι δεν μπορούν να ζητηθούν δεδομένα με σκοπό τη χρήση τους σε ποινική διαδικασία που ενδέχεται να οδηγήσει σε θανατική ποινή, η αναλογικότητα των εντολών και ειδικές εγγυήσεις για τα δεδομένα που προστατεύονται από προνόμια και ασυλίες. Ασυλίες και προνόμια που παρέχονται σε ορισμένα επαγγέλματα όπως το δικηγορικό, καθώς και τα θεμελιώδη συμφέροντα της εθνικής ασφάλειας ή άμυνας στο κράτος του αποδέκτη πρέπει να λαμβάνονται επίσης υπόψη στο πλαίσιο της δίκης στο κράτος έκδοσης. Εν προκειμένω, ο έλεγχος από δικαστική αρχή χρησιμεύει ως πρόσθετη εγγύηση.

Στις διατάξεις για τη διαχείριση της συμφωνίας των σημείων 18-23 των οδηγιών διαπραγμάτευσης, η Επιτροπή προτείνει τη συμπερίληψη στη συμφωνία πρόβλεψης για την περιοδική από κοινού επανεξέταση της εφαρμογής της, καθώς και ρήτρας σχετικά με τη διάρκεια της. Προτείνεται επίσης η συμπερίληψη στη συμφωνία διάταξης που να προβλέπει ότι τα μέρη διαβουλεύονται μεταξύ τους προκειμένου να διευκολύνουν την επίλυση οποιασδήποτε διαφοράς σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της συμφωνίας. Αμφότερα τα μέρη θα πρέπει να συλλέγουν στατιστικά στοιχεία προς διευκόλυνση της διαδικασίας επανεξέτασης. Επιπλέον, στις οδηγίες διαπραγμάτευσης προτείνεται η συμπερίληψη στη μελλοντική συμφωνία ρήτρας αναστολής και καταγγελίας σε περίπτωση αδυναμίας επίλυσης της διαφοράς μέσω της διαδικασίας διαβούλευσης.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

που εγκρίνει την έναρξη διαπραγματεύσεων με σκοπό τη σύναψη συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με τη διασυνοριακή πρόσβαση σε ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία στο πλαίσιο της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 218 παράγραφοι 3 και 4,

Έχοντας υπόψη τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

- (1) Στις 17 Απριλίου 2018, η Επιτροπή υπέβαλε νομοθετικές προτάσεις για κανονισμό σχετικά με την ευρωπαϊκή εντολή υποβολής και την ευρωπαϊκή εντολή διατήρησης ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων σε ποινικές υποθέσεις, καθώς και για οδηγία σχετικά με τη θέσπιση εναρμονισμένων κανόνων για τον ορισμό νόμιμων εκπροσώπων με σκοπό τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών («προτάσεις για τα ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία»)²³. Το Συμβούλιο κατέληξε σε γενική προσέγγιση όσον αφορά την πρόταση της Επιτροπής για τον κανονισμό στο Συμβούλιο Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων στις 7 Δεκεμβρίου 2018²⁴.
- (2) Θα πρέπει να ξεκινήσουν διαπραγματεύσεις με σκοπό τη σύναψη συμφωνίας μεταξύ της Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με τη διασυνοριακή πρόσβαση των δικαστικών αρχών, στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών, σε ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία που τηρούνται από πάροχο υπηρεσιών.
- (3) Η συμφωνία θα πρέπει να περιλαμβάνει τις αναγκαίες εγγυήσεις για τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών και να τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, καθώς και της κατοικίας και των επικοινωνιών, που αναγνωρίζεται στο άρθρο 7 του Χάρτη, το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, που αναγνωρίζεται στο άρθρο 8 του Χάρτη, το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου, που αναγνωρίζεται στο άρθρο 47 του Χάρτη, το τεκμήριο αθωότητας και τα δικαιώματα της υπεράσπισης, που αναγνωρίζονται στο άρθρο 48

²³ Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ευρωπαϊκή εντολή υποβολής και την ευρωπαϊκή εντολή διατήρησης ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων σε ποινικές υποθέσεις, 17 Απριλίου 2018 [COM(2018) 225 final]. Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη θέσπιση εναρμονισμένων κανόνων για τον ορισμό νόμιμων εκπροσώπων με σκοπό τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών, 17 Απριλίου 2018 [COM(2018) 226 final].

²⁴ Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ευρωπαϊκή εντολή υποβολής και την ευρωπαϊκή εντολή διατήρησης ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων σε ποινικές υποθέσεις, γενική προσέγγιση του Συμβουλίου, ST 15292 2018 INIT, 12 Δεκεμβρίου 2018.

του Χάρτη, και τις αρχές της νομιμότητας και της αναλογικότητας αξιοποιώνων πράξεων και ποινών, που αναγνωρίζονται στο άρθρο 49 του Χάρτη. Η συμφωνία θα πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με τα εν λόγω δικαιώματα και αρχές,

- (4) Σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁵, ζητήθηκε η γνώμη του Ευρωπαϊού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων, ο οποίος γνωμοδότησε στις ...²⁶.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να διαπραγματευθεί, εξ ονόματος της Ένωσης, συμφωνία μεταξύ της Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με τη διασυνοριακή πρόσβαση των δικαστικών αρχών, στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών, σε ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία που τηρούνται από πάροχο υπηρεσιών.

Άρθρο 2

Οι οδηγίες διαπραγμάτευσης παρατίθενται στο παράρτημα.

Άρθρο 3

Οι διαπραγματεύσεις διεξάγονται σε διαβούλευση με ειδική επιτροπή που ορίζεται από το Συμβούλιο.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Επιτροπή.

Βρυξέλλες,

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος*

²⁵ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 39),

²⁶ [EE C της , σ. .](#)